

# Helga Zepp-LaRouche interviewer Dmitry Polyanskiy, Ruslands første vice-faste repræsentant ved FN

5. november 2025 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche interviewede Ruslands første vice-faste repræsentant ved FN den 5. november:

**HELGA ZEPP-LAROUCHE:** Goddag, ambassadør Polyanskiy. Det er en fornøjelse at tale med Dem. Jeg sætter stor pris på muligheden for at stille Dem et par spørgsmål, da man i Tyskland, hvor jeg befinder mig lige nu, aldrig hører den russiske holdning. Man hører altid NATO's synspunkt, så jeg glæder mig over at høre Deres perspektiv, da De taler fra FN og har et internationalt udsyn på højeste niveau.

Hvad er Deres holdning til, at den tyske regering tilsyneladende forsøger at "vise lederskab" ved at gå i spidsen for Koalitionen af Villige, der har erklæret, at deres mål er at besejre Rusland strategisk? Hvad mener De om det?

**AMBASSADØR DMITRY POLYANSKIY:** Mange tak, fru LaRouche, for denne mulighed. Jeg mener faktisk, at der er et stort underskud af fri information fra mit land – af synspunkter fra mit land. Lige nu, især fordi Den Europæiske Union, Tyskland og nogle andre EU- og NATO-lande har indført meget streng censur af alle synspunkter, der ikke stemmer overens med de holdninger, der gives udtryk for i Vesten. Hvis noget, der bliver sagt, ikke passer ind i den officielle fortælling, bliver det straks stemplet som russisk propaganda eller lignende. Det er altså en meget dårlig tid for ytringsfriheden, så tak for denne mulighed.

Vi er meget kede af det, der er sket i Tyskland og i Europa som sådan. Det er svært at forstå fra russisk side, for det, der gøres – især på det geostrategiske område i forhold til Rusland – er meget skadeligt for den aktuelle situation i Europa, for Europas fremtid og for dets geopolitiske position. Jeg tror, at alle europæiske borgere, først og fremmest dem i Tyskland, allerede har været vidner til de direkte konsekvenser af de foranstaltninger, som EU ensidigt har indført mod Rusland siden mindst 2022.

Dette korstog mod russisk kultur, mod russisk identitet og sprog – samt beslutningen om at afskaffe billige russiske energikilder, som var rygraden i den økonomiske vækst i mange europæiske lande, først og fremmest Tyskland – vil naturligvis få og har allerede haft meget ødelæggende konsekvenser for de europæiske og tyske borgeres velfærd. Det er et klart valg om konfrontation, og det er Europas valg; vi kan kun beklage det, men vi kan naturligvis ikke redde Europa fra bevidst at skyde sig selv i begge fødder. Det er meget trist, men vi kan kun observere det.

Hvad der er endnu mere foruroligende, er, at den officielle propaganda i Tyskland, i Europa og i alle disse lande nu er travlt optaget af at fremstille Rusland som en fjende – og af at hjernevaske især unge europæiske borgere, der ikke har noget historisk minde og kun en vag viden om fortiden – til at tro, at Rusland er en fjende, og at den eneste måde, Europa kan komme videre på, er ved at besejre Rusland, helst på slagmarken. Der er altså en tydelig vision om, at Europa forbereder sig på krig med Rusland. Man ser det i medierne og i politikernes udtalelser; der er mange eksempler på disse meget farlige overvejelser, som De sikkert allerede kender.

Hvad økonomien angår, behøver man ikke være ekspert for at se, at sanktionerne – som skader Europa langt mere, end de påvirker Rusland, hvis overhovedet synligt – i virkeligheden fratager Europa dets rolle som international aktør. Jeg tror, at Europa er den eneste klare taber i denne situation, på

grund af sin voksende afhængighed af USA og sin beslutning om at stoppe importen af gas og olie fra Rusland. Alt dette vil få alvorlige konsekvenser for fremtidige generationer og for de europæiske borgeres velfærd. Jeg tror, De tydeligt kan se det, når De bor i Tyskland.

**ZEPP-LAROUCHE:** Den tyske økonomi er i frit fald som følge af afskæringen af billig energi fra Rusland; det er der ingen tvivl om.

Men én ting, der generer mig meget – og som mange har spurgt sig selv om – er, hvordan det var muligt, at Rusland spillede en ekstremt, ja faktisk generøs rolle i forbindelse med den tyske genforening, kun 40 år efter afslutningen på Anden Verdenskrig, hvor Rusland mistede 27 millioner mennesker – i høj grad på grund af Tysklands handlinger. Det faktum, at denne historie synes glemt ... Hvordan ser folk i Rusland på denne tyske adfærd i dag?

**POLYANSKIY:** Det knuser, helt ærligt, vores hjerter. Vi var meget begejstrede for, at Tyskland havde ændret sig – at det ikke længere var det land, hvor hadet blomstrede, men hvor det tyske sprog var populært i Rusland, og hvor tyske virksomheder var meget velkomne. Jeg tror, Tyskland var et af de mest besøgte europæiske lande for russiske borgere. Vi troede, at vi endelig havde vendt denne smertefulde side i historien, og at der ikke længere var nogen grund til at vende tilbage til den.

Men det, vi ser nu, er nedslående og skuffende, fordi denne russofobi, som vi troede var overvundet – især i Tyskland – nu vender tilbage. Dette had til alt russisk, denne nedladende holdning til russiske eller slaviske nationer, kommer nogle gange tydeligt til udtryk. Vi ser politikere og analytikere fremsætte denne slags farlige idéer, som om intet var hændt.

For flere år siden stemte Tyskland sammen med hele EU imod et udkast til resolution – det udkast, der hvert år fremsættes mod glorificering af nazismen. Det var et hårdt slag for alle,

der hævdede, at Tyskland havde ændret sig, og at nazismens fortid kunne lægges bag os. Vi får mange foruroligende rapporter om, at tyskerne ser gennem fingre med brugen af nazistiske symboler i Ukraine. Jeg husker selv, hvordan nogle vestlige journalister åbent erkendte, at når ukrainske soldater kom til Tyskland for at blive behandlet og havde hagekors-tatoveringer, sagde tyskerne blot, at de ikke skulle vise dem frem. For dem var det normalt. Det er virkelig utroligt – svært at tro, at der kan være så farlig en dobbeltmoral, og at det land, der selv har lidt generationer igennem for sin fortid, nu vælger at se bort fra, hvad der sker i Ukraine og andre steder.

I stedet for at forsøge at finde en løsning eller en sikkerhedsformel, der inkluderer Rusland, forsøger man nu at skabe noget, der udelukker Rusland fra sikkerhedsligningen. Vi ved af erfaring, at sådanne konstruktioner fra europæiske politikere aldrig før har ført noget godt med sig.

**ZEPP-LAROUCHE:** Hvis man sammenligner Putins tale i den tyske forbundsdag i 2001, hvor han for det meste talte på tysk og nævnte mange tyske digtere – en tale, der var yderst positiv – med den tale, han holdt i München i 2007, som var en skarp advarsel til verden, hvor finder man så skiftet? Hvad skete der i de år, som førte til denne totale vending?

**POLYANSKIY:** Svaret er meget klart: udvidelsen af NATO.

Talen i 2001 blev holdt på tærsklen til de begivenheder, der ændrede alt. Vi troede, at der ville ske en transformation af sikkerhedsarkitekturen i Europa, i tråd med det, vi havde diskuteret ved afslutningen af den kolde krig, da Tyskland blev genforenet. Der var store forhåbninger om, at NATO ville vige pladsen for noget mere universelt, som også omfattede Rusland og andre aktører – en form for fusion mellem NATO og OSCE.

Men i 2007 stod det helt klart, at ingen sådan ændring ville ske. Vesten havde erklæret sig selv som vinder af den kolde

krig og besluttet at tage hele byttet, hvis jeg må bruge det udtryk. Det var et stort skift i vores forståelse af virkeligheden. Præsident Putins tale i München i 2007 var derfor en klar advarsel om, hvor vi var på vej hen, og hvilke problemer vi kunne forvente, hvis der ikke blev foretaget de nødvendige korrektioner – hvis vi ikke begyndte at forstå hinanden bedre og tage hensyn til hinandens vitale interesser.

Jeg synes, det var en tale, der forudså det hele. Alt, hvad han nævnte, er siden blevet til virkelighed: krisen i Georgien, og senere forberedelserne i Ukraine, som kulminerede i 2014. Allerede i 2004 så vi den første “Orange Revolution” – et forsøg på at bringe Ukraine ind i det mønster, vi ser i dag: ultranationalisme og fjendtlighed mod Rusland. Præsident Putin havde helt ret i at advare så skarpt. Desværre blev alt, hvad han sagde, til virkelighed – for os og for alle andre.

**ZEPP-LAROCHE:** I Tyskland skal man, når man nævner Rusland, indlede sætningen med “uprovokeret, ulovlig aggressionskrig”. Hvis man ikke siger det, er man allerede ude. Hvordan kan det være, at hele det Globale Syd ikke købte NATO’s fortælling om årsagerne til krigen i Ukraine?

**POLYANSKIY:** Vi forklarede konsekvent, hvordan vi var kommet dertil, og hvad de grundlæggende årsager til krisen i Ukraine var. I Sikkerhedsrådet gjorde vi i mange år før starten på vores særlige militæroperation i 2022 opmærksom på, at Minsk-aftalerne ikke blev gennemført. Der var tydelige tegn på, at Ukraine forberedte sig på krig.

Efter starten på vores særlige militæroperation brugte vi mange kræfter på at forklare vores holdning. Fra dag ét sagde vi, at Rusland foretrak en diplomatisk løsning – en gennemførelse af målene for operationen ad forhandlingens vej. Vi havde endda denne mulighed i marts og april 2022, efter at der var udarbejdet et udkast til traktat, som ukrainerne havde paraferet i Istanbul.

Jeg kan fortælle Dem, at I måske i Tyskland er nødt til at bruge udtrykket "uprovokeret aggression", men det hører man ikke længere i FN. Efter præsident Trumps tid begyndte de vestlige lande – ikke kun USA, men også Frankrig, Storbritannien og andre – at opgive denne formulering, fordi den virker urealistisk i lyset af, hvad der nu vides om begivenhederne forud for krigen. Kun Ukraine, Polen og de baltiske stater gentager stadig denne retorik, men det lyder efterhånden mærkeligt, når alle andre taler anderledes.

Der er sket et markant skift i, hvordan det internationale samfund ser på krisen i Ukraine. Jeg kan give et eksempel: Rusland havde formandskabet for Sikkerhedsrådet i oktober, og vi afholdt et møde den 24. oktober – på 80-årsdagen for underskrivelsen af FN-pagten – om FN's fremtid. Det var en højtidelig begivenhed, og mange medlemslande deltog.

Men Ukraine og dets støtter ønskede at ødelægge vores fest og arrangerede derfor en pressekonference for journalister før mødet, hvor de påstod, at Rusland ikke havde ret til at tale om charterets fremtid, fordi vi angiveligt overtræder det.

Kan De forestille Dem, hvor mange lande der støttede dette ukrainske initiativ? Kun 45 ud af 193 FN-medlemmer – inklusive Ukraine. Hvis man tæller EU- og NATO-medlemmerne, passer det næsten præcist med det antal. USA deltog ikke, Ungarn deltog ikke; flere NATO-lande holdt sig væk.

Hvis man sammenligner det med antallet af lande, der støttede Ukraine i begyndelsen af vores særlige militæroperation i 2022, ser man tydeligt, hvordan støtten til den ukrainske sag er svundet ind i løbet af disse år, efterhånden som flere lande har fået øjnene op for de faktiske omstændigheder bag konflikten.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ved, at Europa i virkeligheden har isoleret sig selv utroligt meget, men folk ved det ikke. Det er mærkeligt – som om man lever i et andet univers. Men landene i det Globale Syd forsøger at skabe et nyt økonomisk system. De

har organisationer som BRIKS, Shanghai Cooperation Organization, Eurasian Economic Union, ASEAN og mange andre.

Nogle mennesker tror, at dette er rettet mod Vesten og dollaren, men mange ledere i disse lande har erklæret, at de ikke danner en blok imod en anden blok. Disse organisationer er faktisk åbne for samarbejde med Vesten. Så ville hele det strategiske problem ikke kunne løses, hvis de europæiske nationer og USA blot indtog en anden holdning og sagde: "Lad os ændre konfrontation til samarbejde." Ville det ikke fungere?

POLYANSKIY: Det ville virke, men desværre er der ingen tegn på, at USA og Europa er parate til at indtage rimelige holdninger i denne henseende.

De nævnte spørgsmålet om dollaren, og De har helt ret. Alle de økonomiske konstellationer, som De ser blomstre i dag – såsom BRIKS – er ikke rettet mod nogen. Deres kerneprincip er gensidigt fordelagtigt samarbejde. Men de må naturligvis reagere på den virkelighed, der omgiver dem.

Jeg kan fortælle Dem – jeg kan afsløre en lille hemmelighed – at der kun findes ét land i verden, der virkelig skader dollaren. Det land er USA, fordi alle USA's politikker viser, at USA ønsker at bruge dollaren som et redskab, som et våben. Hvad ville De forvente af andre lande, når de indser, at det er risikabelt at investere i dollaren? At dollaren kan bruges som straf, hvis et land ønsker at føre en uafhængig politik?

Alle de sekundære sanktioner, som USA forsøger at pålægge andre lande, er også baseret på brugen af dollaren. Så naturligvis vil den logiske reaktion fra mange lande i det Globale Syd være at mindske deres afhængighed af dollaren – at lægge nogle af deres æg i en anden kurv, ikke kun i dollarkurven. Det er en naturlig reaktion fra de kredse i udviklingslandene, der står for den strategiske økonomiske planlægning.

Det eneste land, der kan bebrejdes for dette, er USA; det er USA's politik. Vi har sagt det tydeligt. Der har aldrig været nogen opgave i Rusland – eller andre steder – om at afskaffe dollaren som reservevaluta eller som et vigtigt globalt redskab. Men USA har, gennem sin egen aggressive adfærd, presset hele verden til at forstå, at dollaren ikke længere er sikker.

Det samme gælder for euroen. Der er mange tiltag i EU, som endnu ikke har ført til noget praktisk, men som er yderst provokerende – f.eks. forslagene om at konfiskere russiske aktiver. Det er noget, som folk i udviklingslandene følger nøje. Hvis disse tiltag nogensinde blev gennemført, ville det være et ødelæggende slag for EU's omdømme og finansielle troværdighed.

Hvis man konfiskerer suveræne fonde – hvilket burde være helt utænkeligt, da de udgør rygraden i Europas økonomiske og finansielle stabilitet – ville det udløse en kædereaktion. Jeg tror, det er den eneste faktor, der forhindrer mange politikere i medlemslandene i at give grønt lys til sådanne politikker. Men blot diskussionen om dette emne er allerede meget skadelig; den viser, at euroen ikke længere opfattes som et særligt pålideligt økonomisk instrument.

Mange lande forsøger derfor at diversificere deres økonomiske forbindelser og de valutaer, de bruger. For eksempel har Rusland i de senere år reduceret sin brug af dollar og euro i international handel betydeligt. Kinas tal viser, at omkring 86 % af handelen mellem Rusland og Kina nu afvikles i rubler eller yuan. Vi er altså ikke længere afhængige af dollar eller euro i vores bilaterale samhandel. Det samme gælder i stigende grad for vores øvrige handel; derfor er sanktionernes virkning meget begrænset.

ZEPP-LAROUCHE: Umiddelbart efter, at den særlige militæroperation begyndte i februar 2022, opfordrede jeg til etableringen af en ny global sikkerheds- og

udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til alle landes interesser på kloden.

I mellemtiden har præsident Putin opfordret til en international orden, hvor landene samarbejder som instrumenter i en polyfon symfoni. Han sagde derefter i Valdai Club – og jeg vil gerne læse dette citat for Dem:

*“Dagens verden er et usædvanligt komplekst, mangesidigt system. For at beskrive og forstå det korrekt er simple logiske love, årsag-virkningsforhold og de mønstre, der opstår ud fra dem, ikke tilstrækkelige. Hvad der er brug for her, er en filosofi om kompleksitet – noget, der ligner kvantemekanik, som er klogere og på nogle måder mere kompleks end klassisk fysik.”*

Vil De kommentere det?

POLYANSKIY: Ja, jeg synes, det er indlysende. Det er en meget rationel analyse; det er svært at kommentere, fordi den ganske enkelt er sand.

ZEPP-LAROUCHE: Så lad mig stille endnu et spørgsmål i samme retning. For nylig talte pave Leo XIV i sin jubilæumsprediken den 25. oktober foran tusindvis af pilgrimme på Peterspladsen. Han nævnte den store tænker Nicolaus af Kues, som i Rusland er kendt som Nikolai Kusansky. Han havde for eksempel stor indflydelse på Vernadsky.

Paven genoplivede mindet om ham og sagde, at selv om han måske ikke er kendt af mange, var han vigtig, fordi han formulerede begrebet *coincidentia oppositorum* – modsætningernes sammenfald – som en metode til at løse problemer, hvor løsningen endnu ikke er klar, men hvor menneskets kreative evne (*vis creative*) gør det muligt at begribe en løsning på et højere plan end det niveau, hvor problemet opstod.

Jeg har selv talt om dette i årtier som en metode til altid at

tænke på det højere først; på den måde kan man finde løsninger på tilsyneladende uløselige problemer. Hvordan passer dette med præsident Putins symfonibegreb?

POLYANSKIY: Jeg tror, at præsident Putins begreb og taler, især rettet mod Vesten, i høj grad understreger, at vi er åbne. Vi har ikke lukket døren for dialog. Den blev lukket udefra – af Europa og de europæiske politikere, der ikke ønskede at tale med os.

Men når de ønsker at tale med os, ved de, hvor de kan finde os. Da præsident Macron ønskede at ringe til præsident Putin, tog han telefonen. Det er det bedste bevis på, at vi fortsat er åbne for enhver dialog.

Det, der virkelig mangler i europæisk politik i dag, er sund fornuft og åbenhed i sindet – evnen til at tænke ud af boksen. Desværre eksisterer der mange ideologiske dogmer, som politikerne ikke kan eller vil lægge fra sig; måske fordi de føler sig trygge i denne boble af løgne og russofobi. Men den virkelige verden fungerer ikke sådan.

Dette er skadeligt for Europas egne interesser – for ikke at nævne den mærkelige rolle, som Europa-Kommissionen og de personer, der skulle styre Europa gennem disse turbulente farvande, spiller. I virkeligheden gør de deres bedste for at sænke det europæiske skib, mens det sejler.

Der er dog grund til forsigtig optimisme. Flere og flere mennesker i Europa stiller nu legitime spørgsmål til deres regeringer og afviser den uansvarlige politik, som de europæiske magthavere fører over for Rusland, Ukraine og den europæiske sikkerhedsarkitektur. Disse mennesker kræver forandring, og det er et godt tegn.

Jeg håber, at denne stemning vil sejre, så vi kan overvinde vores forskelle og sammen opbygge en fælles fremtid. Rusland og Europa, som naboer, har meget til fælles – ikke kun kulturelt, men også økonomisk. Hvis vi formår at lægge

uoverensstemmelserne til side, kan vi skabe en lys fremtid for kommende generationer, i stedet for endnu et militært problem i Europa, som desværre er den kurs, vi bevæger os i nu.

ZEPP-LAROUCHE: Det skal undgås, for jeg er overbevist om, at hvis det kommer så vidt, vil det ende i en katastrofe for hele menneskeheden.

Måske kan De sige noget til de europæiske og amerikanske unge. Det er jo deres fremtid, der står på spil. De ældre generationer har ingen ret til at efterlade dem en verden i ruiner. Hvad kan De sige, der giver håb – eller hvordan vil De henvende Dem til verdens unge om, hvad de bør gøre for at skabe en bedre verden?

POLYANSKIY: Jeg har indtryk af, at mange unge i Europa – og i Vesten generelt – i dag lever bag et jerntæppe, hvilket minder mig om den måde, vi levede på i Sovjetunionen, da jeg var ung. Vi hørte mange ting om Vesten, men vidste meget lidt, og det var skadeligt for os.

I dag er situationen omvendt. Der er ingen censur i Rusland af informationer fra Vesten; vi er ikke bange for at diskutere eller forsvare vores synspunkter. Det er Vesten, der er bange – som foretrækker at lukke dørene, forsegle vinduerne og undgå enhver sand information om den virkelige situation i Rusland, især over for unge europæere.

Det er meget farligt. Jeg vil appellere til dem – åbne øjnene, se, hvad der virkelig foregår, og stille legitime spørgsmål: Hvorfor planlægges der en krig med Rusland lige nu i Europa? Hvad er årsagerne? Hvad vil konsekvenserne være?

Desværre er det her, mange af de krigsglade herskende klasser presser deres lande hen. Jeg råder unge mennesker til at bruge forskellige informationskilder – ikke kun russiske, men også alternative kilder – og danne deres mening ud fra fakta, ikke propaganda.

Jeg vil også opfordre alle til at komme til Rusland. Der er intet at frygte. Den russiske økonomi er i øjeblikket i rivende udvikling. Moskva og Sankt Petersborg er fantastiske byer, og der findes mange blomstrende byer i hele landet. Kom og se forskellen; De vil forstå, at meget af det, den vestlige propaganda siger om Rusland, ganske enkelt ikke er sandt.

Jeg håber også, at der snart findes en løsning på krisen i Ukraine – en løsning, der er tilfredsstillende og retfærdig for alle, og som tager fat på de grundlæggende årsager. En løsning, der udrydder bestræbelserne på at genoplive nazismen og nationalismen, og som sikrer lige rettigheder for nationale minoriteter, uden diskrimination af russisktalende, blot fordi de ønsker at bevare deres identitet.

Det er en fair aftale – og i Europas egen interesse, ikke kun Ruslands eller Ukraines. Europa bør leve op til sine egne værdier og anvende dem ensartet, også i Ukraine. Det, der sker dér, underminerer i høj grad de vestlige værdier og Europas påstande om at forsvare demokrati og menneskerettigheder.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ville gerne tale med Dem meget længere, for der er mange flere spørgsmål. Men De fortalte mig på forhånd, at Deres tid er begrænset. Jeg vil derfor gerne takke Dem mange gange for denne diskussion. Forhåbentlig kan vi fortsætte den en anden gang i fremtiden. Mange tak.

POLYANSKIY: Tak, og alt godt til alle dem, der stadig elsker Rusland og tror på Rusland, Europa og Tyskland. Mange tak.